

Prihajale so lahne sence: »Kaj prinašaš,
kaj nudiš?...« Smehljal sem se
prijateljem, ti pa so se razblinjali
in v žalost
se razblinjal je ovinek drevoreda.
Rdeči mak po travnikih
je za pobeglimi kolesi utrinjalo
pepelnatu poletje.

A če tebe ni
in je tudi to nebo premagano,
sem le še iskra ugašajoča,
glas nepotreben v zboru.

TA SVEŽI ODLITEK...

Siro Angeli

Ta sveži odlitek svinca, ujet v matrice
rotacij, časopisnega papirja
nikoli sitih, strnjen, zbran v vrstice,
ki jih pohlepno preletiš z očmi,

skrbno, da si ne umažeš rok, to ni
črnilo, krik ljudi je, ki živé
in umirajo za svet; to je vsakdanje
zlo, ki pa čutiš, da te ne vznemirja,

a v tebi je, v močvirju, ki v njem zgine,
segnije slednja misel in dejanje,
ki si ga želel, a ga nisi storil,
v globine že pognalo korenine.

POZDRAV

Alessandro Parronchi

In ti nekoč svobodna boš stopila
po teh poteh iskaje v rožni barvi
rastočega večera deklico,
podobno ti, ki v zraku ponovila